

ZIJ AAN ZIJ

Klein wondertje

11 april 2023 Door [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar roze gezin. Samen met haar vriendin en hun dochtertje maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's toch eigenlijk gewoon hetzelfde inmiddels als ieder ander gezin? Want tsja, tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Neem nou een praatje maken met de kinderen uit de wijk. Onze wijk is namelijk een overduidelijke kindervijk. Ik weet van twee huizen waar ze geen kinderen hebben, en er zijn toch zeker echt zo'n 600 woningen in de wijk. Uiteraard ken ik niet alle bewoners van de 600 huizen, dus er zullen vast wat meer gezinnen zijn zonder kids dan die twee, maar je snapt het idee.

Regelmatig komen er kinderen bij ons binnen om te spelen met de kleine. Zo leuk om te zien, ze is door het dolle heen wanneer ze weer langskomen. En in tranen wanneer ze weer weggaan.

Zo uit het niets komt er dan ineens een vraag van haar vriendinnetjes: 'Hoe kunnen jullie eigenlijk een kindje krijgen?'

'Van de spermabank!', roept haar oudere zus trots, die vast weet dat dat een van de mogelijkheden is.

'Ja klopt, zo kan dat inderdaad bijvoorbeeld', beaamt ik, even in mijn hoofd overschakelend naar dit thema. Waarna er direct weer volop verder wordt gespeeld.

Of een van de andere meiden uit de buurt, die weleens meeloopt met de kleine wanneer we lekker gaan wandelen. 'O, ik wou dat ik twee mama's had. Mijn papa is zo streng.'

Nog voor de tijd dat ik een trotse mama werd, was ik aan het oppassen met m'n vriendin op mijn kleine neefje. Terwijl ze een mooi bouwwerk aan het maken zijn van de lego, zegt hij opeens: 'De meeste kinderen hebben een papa en een mama.'

Het valt even stil. Het duurde even, maar daar valt ook het kwartje bij mij. 'Ja', reageer ik vanaf de bank, 'Inderdaad. En sommige kinderen hebben twee papa's of twee mama's, of twee papa's én twee mama's, en de meesten inderdaad een papa en een mama.'

En hij gaat weer met grote concentratie verder met z'n lego-bouwwerk. Lachend kijken m'n vriendin en ik elkaar aan. Even die vraag, hoe zit dat nou precies? En na de uitleg is het goed. Heerlijk. Kon hij dat maar op iedereen overbrengen!

Een tijd terug liepen we over straat met de kleine. Een groepje meiden verderop in de straat komt nieuwsgierig bij de kindervagen kijken. Ze weten het wel, ons gezin is nieuw komen wonen in de wijk, dus ja, dit is toch echt het dochtertje van de twee vrouwen, van *het lesbische koppel*. En daar komt de vraag: 'Hoe kan het dat jullie een kindje hebben?', vraagt een van de stoerdere meiden.

Ik glimlach en kijk ze met een beetje dichtgeknepen ogen aan: 'Er is een klein wondertje gebeurd...', vertel ik. 'Ohh', reageert ze, en ik zie een twinkeling schitteren in de ogen van het meisje.

'Nee, geen wondertje helaas', vul ik snel vriendelijk lachend aan, 'dat kan bijvoorbeeld via een donor of via een donor van de spermabank.'

'O ja! Natuurlijk', roept ze, 'via de spermabank'. Alsof ze het allang wist, maar dat vraag ik me af. En vervolgend: 'Gaan jullie dan ook trouwen?'

Waarop m'n vriendin zegt: 'Ik wacht nog steeds tot ze voor me op de knieën gaat.'

Met als gevolg dat iedere keer wanneer ik het meisje tegenkom, ze roept: 'En, heb je haar al gevraagd?'

We wonen hier nu een jaar en ik moet zeggen dat de interesse naar 'anders' en de vragen over 'hoe dan' langzaam wel wat minder worden in de wijk. Ergens jammer, want die positieve aandacht en nieuwsgierigheid is ook wel weer leuk. En van de andere kant ook heerlijk, om net als alle andere mensen in de wijk ongestoord je ding te kunnen doen.